

100 de teste de limba română

10 întrebări
în 10 minute

CAIET DE ACTIVITĂȚI

Nume

Prenume

Clasa

Școala

Verbul 5

Testul 1	7
Testul 2	8
Testul 3	9
Testul 4	10
Testul 5	11
Testul 6	12
Testul 7	13
Testul 8	14
Testul 9	15
Testul 10	16
Testul 11	17
Testul 12	18
Testul 13	19
Testul 14	20
Testul 15	21
Testul 16	22

Substantivul 23

Testul 17	24
Testul 18	25
Testul 19	26
Testul 20	27
Testul 21	28
Testul 22	29
Testul 23	30
Testul 24	31
Testul 25	32
Testul 26	33
Testul 27	34
Testul 28	35
Testul 29	36
Testul 30	37
Testul 31	38
Testul 32	39

Pronumele40

Testul 33.	42
Testul 34.	43
Testul 35.	44
Testul 36.	45
Testul 37.	46
Testul 38.	47
Testul 39.	48
Testul 40.	49
Testul 41.	50
Testul 42.	51
Testul 43.	52
Testul 44.	53

Adjectivul 54

Testul 45.	55
Testul 46.	56
Testul 47.	57
Testul 48.	58
Testul 49.	59
Testul 50.	60
Testul 51.	61
Testul 52.	62
Testul 53.	63
Testul 54.	64

Numeralul 65

Testul 55.	66
Testul 56.	67
Testul 57.	68
Testul 58.	69
Testul 59.	70
Testul 60.	71
Testul 61.	72
Testul 62.	73
Testul 63.	74
Testul 64.	75

Adverbul 76

Testul 65.	77
Testul 66.	78
Testul 67.	79
Testul 68.	80
Testul 69.	81
Testul 70.	82
Testul 71.	83
Testul 72.	84
Testul 73.	85
Testul 74.	86

Prepoziția 87

Testul 75.	88
Testul 76.	89
Testul 77.	90

Conjuncția 91

Testul 78.	92
Testul 79.	93
Testul 80.	94
Testul 81.	95

Interjecția 96

Testul 82.	97
Testul 83.	98

Articolul 99

Testul 84.	100
Testul 85.	101
Testul 86.	102
Testul 87.	103

Aprofundare – părți de vorbire 104

Testul 88.	104
Testul 89.	105

Testul 90.....	106
Testul 91.....	107
Testul 92.....	108
Testul 93.....	109
Testul 94.....	110

Aprofundare – funcții sintactice 111

Testul 95.....	111
Testul 96.....	112
Testul 97.....	113
Testul 98.....	114
Testul 99.....	115
Testul 100.....	116

Verbul este partea de vorbire care exprimă acțiunea, starea sau existența unui obiect.

Verbul predicativ este verbul care are înțeles de sine stătător (poate spune singur ceva despre subiect), poate exprima singur predicatul atunci când este la un mod personal (indicativ, conjunctiv, condițional-optativ, imperativ).

Verbul copulativ este verbul care face legătura între subiect și numele predicativ care indică o trăsătură a acestuia.

Verbul auxiliar este verbul care și-a pierdut sensul și este folosit pentru a construi forme compuse ale altor verbe. Verbe auxiliare sunt, în anumite condiții, verbul *a avea* (*am citit*, *ai venit*), verbul *a fi* (*să fi adus*, *ar fi plecat*), verbul *a vrea* (*vor conduce*, *va fi venit*).

Verbul *a fi* – predicativ, copulativ

Verbul *a fi* este verb predicativ atunci când:

→ are înțeles de sine stătător (poate spune singur ceva despre subiect); poate exprima singur predicatul atunci când este la un mod personal (indicativ, conjunctiv, condițional-optativ, imperativ).

→ este sinonim cu:

- *a exista*: *A fost odată ca niciodată un împărat.*
- *a se afla*: *Bunica este în curte.*
- *a costa*: *Cât e cartea aceea?*
- *a proveni*: *Brânza e din lapte de vacă.*
- *a se petrece*: *Întâmplările acelea sunt din 2009.*

Verbul *a fi* este verb copulativ atunci când împreună cu numele predicativ spune ceva despre subiect și formează, împreună cu numele predicativ, predicatul nominal.

Exemple:

- *El a fost obraznic.*
- *Bunicul era profesor.*

Timpurile verbului la modul indicativ

Pentru a stabili timpul unui verb, alege mai întâi dacă acesta exprimă o acțiune din prezent, trecut sau viitor.

• **Timpul prezent** – acțiunea se petrece în momentul vorbirii:
citesc, adunăm, produce, strecurați, sunt.

• **Timpul trecut sau perfect** – acțiunea se petrece înainte de momentul vorbirii. Se pot distinge patru tipuri de perfect și, de aceea, este recomandat să verifici, pe rând, forma acestuia.

✓ Forma are auxiliarul *a avea* (*am, ai, a, am, ați, au*) + participiu
(Exemple: *au descoperit, ați umblat, am venit, a lucrat, am potrivit*)

⇒ **Perfect compus**

✓ Forma are terminațiile *-am, -ai, -a, -a, -ați, -au*
(Exemple: *dormeau, jucam, descopereai, admirați, propunea*)

⇒ **Imperfect**

✓ Forma nu are niciun *-se* (*veniși, putură, strigai, mâncarăm, veni*);

✓ Forma are un *-se* care se poate dubla (*aduseră, merse, scriseși, ziserăm, duserăți*)

⇒ **Perfect simplu**

✓ Forma are particula *-se* care nu se poate dubla (*veniseră, desenase, cântasem, putuserăți, ghidaseși, porniserăm*)

✓ Forma are doi *-se* (*deschiseserăm, copseseși, promisesem, merseseră, duseserăți, zisese*)

⇒ **Mai-mult-ca-perfect**

• **Timpul viitor** – acțiunea se petrece după momentul vorbirii
(Exemple: *vor realiza, o să arătăm, oi porni, ăi sta, veți promite*)

Identifică și rescrie verbul predicativ din fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Verbul predicativ
1.	...apoi a pornit-o, tehui, peste câmp, curți și livezi...	
2.	...de pe-o ramură luă un cărăbuș, un cărăbuș mititel, castaniu, cu aripile fragede, cu ochișorii ca două neghiniți.	
3.	Iar cărăbușul căzu pe-o bucățică de hârtie albă.	
4.	Privi împrejur: un drum prăfuit.	
5.	Și din capătul drumului, țanțoș, cu pieptul în platoșă, cu pintenii arcuiți, venea un cocoș.	
6.	Atunci încremeni de spaimă.	
7.	Din celălalt capăt al drumului sosea un curcan.	
8.	...iar cucoșul scoase pieptul și mai în afară.	
9.	Dar, deodată, de după gard, sări, mare, cu coada rotundă cât soarele la răsărit, un păun.	
10.	În clipa aceea un pui de sturz, mai mărișor ceva decât o nucă, zbură spre el.	

Sărăcuțul (fragment), de Emil Gârleanu

Știi că...?

✓ Verbele *a veni*, *a ști*, *a scrie*, *a ține*, *a deține*, *a deveni*, *a preveni*, *a susține*, *a reține* și derivatele lor *a redeveni*, *a reveni*, *a subscrie*, *a transcrie* etc. se scriu la persoana a II-a singular, la modul indicativ, timpul prezent, cu doi **i**.

Exemple: *vii, știi, scrii, ții, deții, devii, previi, susții, reții.*

Identifică și rescrie verbul la mod personal din fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Verbul predicativ
1.	Douăzeci de ani, vară și iarnă, în curtea aceasta a trăit...	
2.	...în nopțile de toamnă, cu ploile repezi și pătrunzătoare, în nopțile de iarnă, cu vifor- nițele năprasnice, el nu stătea în cușca lui.	
3.	...sufând cu greu, încordându-și muș- chii..., tăia troianul.	
4.	Ani de-a rândul simțise durerile loviturii de ciomag.	
5.	...câte nu suferise Grivei, dulăul credincios al curții!	
6.	Însă vremea trece; viața, cu ea.	
7.	Și-acum, în urmă, avea niște dureri grozave.	
8.	Mai întâi gema, înăbușit, cu gura închisă, cu limba zgârcită.	
9.	Și-n urmă, înnebunit de durere, nu mai putea răbda.	
10.	Urletele lui le turbura liniștea nopții.	

Grivei (fragment), de Emil Gârleanu

Știi că...?

✓ Se ortografiază cu **ea**, nu cu **a**, la persoana a III-a singular/
plural următoarele verbe la modul indicativ, timpul prezent.

Exemple: angajează, degajează, deranjează, descurajează,
dirijează, încurajează, înfățișează, menajează, se furișează, trișează.

Inc corect: angajază, degajază, descurajază etc.

Identifică și rescrie verbul la mod personal din fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Verbul predicativ
1.	Și doritor de lumină, în această dimineață scăldată de soare, a întins aripile, ca o flamură, deasupra brazilor bătrâni.	
2.	Pe câmpiile lucii, satele împrăștiate, ca grăunțele, scoteau sclipiri repezi.	
3.	Și scuturându-și aripile, făcu un ocol larg, suind și scoborând prin aer.	
4.	...prinse o pană căzută chiar din aripa lui.	
5.	...și urmări cu ochi strălucitori lunecarea ușoară, ca pe o apă, a penei.	
6.	Și așa a mers până după-amiază, cu ciocul deschis, înghițind aerul cu gâlgâiri puternice...	
7.	...în noaptea deschizăturii adânci, tăiată ca de pala unui zmeu, șerpuia, sclipind ca argintul, izvorul.	
8.	...stropii reci îl acoperiră deodată, ca niște pietre scumpe...	
9.	...și, întinzând gâtul gol, bău îndelung, însetat.	
10.	...deodată, în tăcerea neclintită, răzbu- buie, până-n depărtări adânci, un tunet...	

Vulturul (fragment), de Emil Gârleanu

Știi să scrii corect?

Exemple: *el așază* (nu așează), *ei așază* (nu așează),
DAR

el aranjează (nu aranjază), *ei aranjează* (nu aranjază).

Precizează timpul verbelor la modul indicativ, evidențiate în fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Timpul verbului
1.	...apoi a pornit-o , tehui, peste câmp, curți și livezi...	
2.	...de pe-o ramură luă un cărăbuș, un cărăbuș mititel, castaniu, cu aripile fragede, cu ochișorii ca două neghiniți.	
3.	Iar cărăbușul căzu pe-o bucățică de hârtie albă.	
4.	Privi împrejur: un drum prăfuit.	
5.	Și din capătul drumului, țănoș, cu pieptul în platoșă, cu pintenii arcuiți, venea un cocoș.	
6.	Atunci încremeni de spaimă.	
7.	Din celălalt capăt al drumului sosea un curcan.	
8.	...iar cucoșul scoase pieptul și mai în afară.	
9.	Dar, deodată, de după gard, sări , mare, cu coada rotundă cât soarele la răsărit, un păun.	
10.	În clipa aceea un pui de sturz, mai mărișor ceva decât o nucă, zbură spre el.	

Sărăcuțul (fragment), de Emil Gârleanu

Știi că...?

✓ Unele forme verbale pot fi, în funcție de context, la moduri, timpuri sau chiar persoane diferite.

De aceea, este foarte important să observi întotdeauna enunțurile în care acestea apar. Spre exemplu, forma verbală **sări** poate fi:

– pers. a III-a, sg., indicativ, perfect simplu: *Făt-Frumos **sări** peste marginea prăpastiei.*

– pers. a II-a, sg., imperativ, prezent: *Hai, **sări** odată în barcă!*

Precizează timpul verbelor la modul indicativ, evidențiate în fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Timpul verbului
1.	Douăzeci de ani, vară și iarnă, în curtea aceasta a trăit ...	
2.	...în nopțile de toamnă, cu ploile repezi și pătrunzătoare, în nopțile de iarnă, cu viforurile năprasnice, el nu stătea în cușca lui.	
3.	...suflând cu greu, încordându-și mușchii..., tăia troianul.	
4.	Ani de-a rândul simțise durerile loviturii de ciomag.	
5.	...câte nu suferise Grivei, dulăul credincios al curții!	
6.	Însă vremea trece ; viața, cu ea.	
7.	Și-acum, în urmă, avea niște dureri grozave.	
8.	Mai întâi gemea , înăbușit, cu gura închisă, cu limba zgârcită.	
9.	Și-n urmă, înnebunit de durere, nu mai putea răbda.	
10.	Urletele lui le turbura liniștea nopții.	

Grivei (fragment), de Emil Gârleanu

Știi că...?

✓ În exprimarea corectă, cuvintele **mai**, **și**, **cam** trebuie așezate ca în enunțul 9, între negație și verb: **nu mai putea**.

Tot astfel, aceste cuvinte se așază între pronume și verb sau chiar între auxiliar și verb: **el mai speră**, **îl tot aștept**, **ar cam pleca**, **a și venit**, **vor mai alerga**, **nu prea vorbește** etc.

Precizează timpul verbelor, evidențiate în fiecare enunț.

Nr. crt.	Enunț	Timpul verbului
1.	Și doritor de lumină, în această dimineață scăldată de soare, a întins aripile, ca o flamură...	
2.	Pe câmpiile lucii, satele împrăștiate, ca grăunțele, scoteau sclipiri repezi.	
3.	Și scuturându-și aripile, făcu un ocol larg, suind și scoborând prin aer.	
4.	...prinse o pană căzută chiar din aripa lui.	
5.	...și urmări cu ochi strălucitori lunecarea ușoară, ca pe o apă, a penei.	
6.	Și așa a mers până după-amiază, cu ciocul deschis, înghițind aerul cu gâlgâiri puternice, privind în toate părțile cu ochii lui ca două scânteii.	
7.	...în noaptea deschizăturii adânci, tăiată ca de pala unui zmeu, șerpua , sclipind ca argintul, izvorul.	
8.	...stropii reci îl acoperiră deodată, ca niște pietre scumpe.	
9.	...și, întinzând gâtul gol, bău îndelung, însetat.	
10.	...deodată, în tăcerea neclintită, răzbu- buie , până-n depărtări adânci, un tu- net...	

Vulturul (fragment), de Emil Gârleanu

Știi că...?

✓ Există foarte multe verbe formate de la alte părți de vorbire (substantive sau adjective, dar și altele) **cu sufixe precum -i, -ui, -a, -ăni**: șarpe – **a șerpui** (din enunțul 7); curat – **a curăți**; bu! bu! – **a bubui**; mână – **a mânui**; clanț! – **a clănțani**.

Precizează timpul, persoana și numărul verbelor următoare care sunt la modul indicativ.

Nr. crt.	Verb	Timpul verbului	Persoana	Numărul
1.	am plecat			
2.	voi merge			
3.	rămăseseră			
4.	veneau			
5.	așteaptă			
6.	veni			
7.	spusese			
8.	ai cerut			
9.	învățai			
10.	a terminat			

Știi că...?

✓ Verbele terminate la infinitiv în **-i** au, la persoana a III-a, numărul singular, a perfectului simplu, aceeași formă ca cea de infinitiv. **Exemple:** *veni, citi, urmări*.

Aceste verbe au tot la perfectul simplu, dar la persoana I, numărul singular, terminația **-ii**. **Exemple:** *venii, citii, urmării*.

Pentru că există și o serie de câteva verbe care la modul infinitiv se termină în **-ii**, acestea formează perfectul simplu astfel:

– persoana a III-a, numărul singular are aceeași formă ca infinitivul cu **-ii**. **Exemple:** *se sfii, prii, înmii, pustii*;

– persoana I, numărul singular va avea terminația **-iii**. **Exemple:** *mă sfiii, pustiii*.